

Vranovské varhany uchvátily krásou hudby

VRANOV NAD DYJÍ (ah). Když se v neděli 23. října roku 2011 slavnostně žehnaly zrestaurované varhany pocházející z r. 1791, málokdo tušil, jaký poklad se nachází ve vranovském kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Oprava varhan byla součástí nákladné rekonstrukce kostela, která převýšila částku 14 milionů korun, jen restaurování varhan si vyžádalo náklady převyšující 3 miliony korun.

Slavnostní mše svatá byla celebrována Mons. Janem Baxantem, biskupem litoměřickým a právo první hry na nově opravený nástroj bylo svěřeno Ivovi Prchalovi, varhaníkovi a sbormistru pěveckého sboru vranovského kostela.

Tento pro místní kostel významný den pokračoval odpoledním benefičním koncertem světoznámého varhaníka Jaroslava Tůmy, pedagoga na pražské AMU, nositele Výroční ceny nadace Českého hudebního fondu za kompletní provedení díla J. S. Bacha.

Varhany jsou též nazývány „královským nástrojem“, jde o největší a mechanicky nejsložitější

hudební nástroj. Varhany sice patří mezi klávesové nástroje, ale způsob tvorby zvuku patří mezi vícehlasé aerofony.

První seznámení s opravenými varhany bylo trochu rozpačité, protože krásnou hudbu provázely nepříjemné, rušivé zvuky ještě nevychozených pedálů, vrzání klávesnic a hlučná manipulace s rejstříky.

Od r. 2011 bylo v kostele ve Vranově, zvláště v rámci bohatého programu Fatymského léta, uspořádáno mnoho hodnotných varhanních koncertů významných varhaníků.

Ve středu 20. června se uskutečnil koncert dvou varhanic, slečny Lenky Ripperové, která působí jako varhanice v oblasti Fatymy Vranov a sl. Elišky Blažkové, kte-

rá působí na severní Moravě v oblasti spřátelené farnosti Jeníkov.

Zvolený repertoár večerního koncertu byl velmi líbivý, od klasiků W. A. Mozarta a J. S. Bacha až po známé melodie od E. Moriconneho.

Zvláště působivý byl zpěv obou účinkujících děvčat, která se v přednesu střídala podle zvolených skladeb. Ave Maria od F. Schuberta zazpívaná místní varhanicí Lenkou Ripperovou některým návštěvníkům v nezvykle hojně obsazeném kostele vehnala slzy do očí.

Co bylo ale zajímavé, s jakou čistotou a zvukovou kadencí byly zahrány stěžejní partie skladeb, a to zcela bez průvodních rušivých zvuků nástroje.

Slyšet bylo jen řazení rejstříků a to, jak se později posluchači dozvěděli, bylo dílem společným, kdy jedna z účinkujících hrála na klávesy a druhá se starala o řazení rejstříků, aby hra vyzněla v celé své mohutné kráse nebeské hudby.

Nadšení, které zavládlo po koncertě, bylo obrovské, skutečný zážitek, varhany vyzněly v plné netušené síle, kráse a čistotě.

Velké poděkování patří organizátorům Fatymského léta, sl. Tani Dohnalové a místnímu duchovnímu otci Marku Dundovi, hlavně ale dvěma mladým varhanicím Lence a Elišce, které ve svém mladém věku bravurně ovládají tento složitý hudební nástroj, který v jejich podání uchvátil nadšené posluchače.

Pohřební ústav MUSIL

*Loučím se s Vámi, přátelé milí,
ruky stisk Vám již nemohu dát,
srdce mi dotlouklo, odešly síly,
loučím se se všemi, kdo mě měl rád.*

Chceme touto cestou poděkovat všem příbuzným, přátelům a známým, kteří

*Vše zmizí, jen stopy Tvé práce
a lásky zůstanou.*

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým, kteří se přišli rozloučit a doprovodit pana **Petra Polešáka** na jeho poslední cestě. Rovněž děkujeme za projevy soustrasti a květinové dary. Poděkování patří také Pohřebnímu ústavu **Musil Jaroslav** za citlivé provedení smutečního obřadu.

Zarmoucená rodina